

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขเจ็ดสิบสาม

การเปิดเผยความสอดคล้องทางประวัติศาสตร์:

การล่อลวงของเยโรโบอัมและบททดสอบแห่งความเชื่อของขบวนการแอ็ดเวนตีสต์

Jeff Pippenger

2024-02-06

อาณาจักรฟายเหนือและฟายใต้ได้ถูกกระจัดกระจายภายใต้พระพิโรธของพระเจ้าเป็นเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปี เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามพันธสัญญาที่ถูกทำลายในเลวินตี บทที่ยี่สิบห้าและยี่สิบหก ช่วงเวลาสี่สิบหกปีระหว่างการสิ้นสุดของพระพิโรธครั้งแรกและครั้งสุดท้าย เป็นภาพแทนของการรวบรวมอาณาจักรทั้งสองนั้นเข้าเป็นอาณาจักรเดียว คืออิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณยุคใหม่ ในปี 1844 การรวบรวมชนชาติทั้งสองนั้นได้รับการเป็นภาพแทนโดยไม่เท่าสองอันซึ่งเอเสเคียลนำมารวมเข้าด้วยกัน และไม่มีสองท่อนที่หญิงมายแห่งสารเฟห์เก็บรวบรวมไว้ในเรื่องราวของเอลิยาห์ เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของอาณาจักรฟายเหนือและฟายใต้ก็สิ้นสุดลง และในการนั้นเอง มันได้ทบทวนซ้ำประวัติศาสตร์แห่งการเริ่มต้นของอาณาจักรทั้งสองนั้นด้วย

เยโรโบอัมได้สถาปนาระบบนมัสการเทียมปลอมขึ้นในราชอาณาจักรฟายเหนือ เพื่อป้องกันมิให้ไพร่ฟ้าประชาชนของตนเดินทางไปยังยูดาห์และนมัสการพระเจ้าในสถานบริสุทธิ์ ณ กรุงเยรูซาเล็ม

และเยโรโบอัมกล่าวในใจของตนว่า บัดนี้ราชอาณาจักรจะกลับไปสู่ราชวงศ์ของดาวิด ถ้าประชาชนนี้ขึ้นไปถวายสัตวบูชาในพระนิเวศของพระยาห์เวห์ที่เยรูซาเล็ม ใจของประชาชนนี้ก็จะหันกลับไปหานายของเขา คือเรโอบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ แล้วพวกเขาจะฆ่าเราเสีย และกลับไปหาเรโอบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ เพราะฉะนั้นกษัตริย์จึงทรงปรึกษาหารือแล้วทรงสร้างลูกวัวทองคำสองตัว และตรัสกับพวกเขาว่า การขึ้นไปยังเยรูซาเล็มนั้นหนักเกินไปสำหรับพวกท่าน ดูเถิด โอ อิสราเอล นี่คือพระของท่านทั้งหลาย ผู้ได้นำท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ แล้วพระองค์ทรงตั้งตัวหนึ่งไว้ในเบธเอล และอีกตัวหนึ่งทรงนำไปตั้งไว้ในดาน และสิ่งนี้ก็กลายเป็นบาป เพราะประชาชนไปนมัสการที่หน้าตัวหนึ่งนั้น กระทั่งถึงดาน และพระองค์ทรงสร้างสถานบูชาบนที่สูง และทรงแต่งตั้งปุโรหิตจากคนสามัญที่สุดในหมู่ประชาชน ซึ่งมีได้เป็นเชื้อสายของบุตรทั้งหลายของเลวี และเยโรโบอัมทรงกำหนดเทศกาลหนึ่งในเดือนที่แปด ในวันที่สิบห้าของเดือน ให้เหมือนเทศกาลซึ่งมีอยู่ในยูดาห์ และพระองค์ทรงถวายบนแท่นบูชา พระองค์ได้ทรงกระทำเช่นนั้น ในเบธเอล คือถวายบูชาแก่ลูกวัวทั้งหลายที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น และทรงแต่งตั้งไว้ในเบธเอลบรรดาปุโรหิตแห่งสถานบูชาบนที่สูงซึ่งพระองค์ทรงสร้างขึ้น ดังนั้นพระองค์จึงทรงถวายบนแท่นบูชาซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ในเบธเอล ในวันที่สิบห้าของเดือนที่แปด คือในเดือนซึ่งพระองค์ได้ทรงคิดขึ้นจากใจของพระองค์เอง และทรงกำหนดเทศกาลสำหรับบุตรทั้งหลายของอิสราเอล และพระองค์ทรงถวายบนแท่นบูชา และเผาเครื่องหอม 1 พงศกษัตริย์ 12:26-33

ระบบการนมัสการของเขาเป็นแบบฉบับของคาทอลิกนิยม (ลัทธินอกศาสนา)

เพราะเช่นเดียวกับการกบฏของอาโรน เขาได้สถาปนารูปเคารพแต่และของสัตว์ร้าย

รูปลูกวัวทั้งสองนั้นทำด้วยทองคำ อันเป็นสัญลักษณ์ของบาบิโลน รูปเคารพเหล่านั้นถูกอุทิศแก่พระของอียิปต์

ซึ่งเขาได้ระบุเช่นเดียวกับที่อาโรนเคยระบุว่า "พระเจ้าซึ่งพาพวกท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์" เขาได้สร้างแท่นบูชาสองแท่นในสองเมือง ซึ่งเมื่อนำมาพิจารณาพร้อมกันแล้ว ย่อมเป็นภาพแทนของการผสมกันระหว่างคริสตจักร (เบธเอล) และรัฐ (ดาน) แท่นบูชาเหล่านี้เป็นของปลอมเลียนแบบแท่นบูชาที่แท้จริง ซึ่งคือพระคริสต์ เช่นเดียวกับที่คาทอลิกนิยมอ้างตนว่าเป็นผู้แทนของพระคริสต์บนแผ่นดินโลก เขาได้แต่งตั้งฐานะปุโรหิตที่เสื่อมทรามขึ้น เช่นเดียวกับบรรดาปุโรหิตของคาทอลิกนิยม เขาได้กำหนดวันหนึ่งสำหรับพิธีนมัสการของตน ซึ่งแตกต่างโดยเจาะจงจากวันแห่งเทศกาลแท้จริงทั้งปวงของพระเจ้า ฉะนั้นจึงเป็นภาพแทนของข้อพิพาทระหว่างวันนมัสการที่แท้จริงกับวันนมัสการเทียม

ในการสถาปนาระบบการนมัสการเทียมเท็จของตนขึ้นนั้น พระเจ้าทรงส่งผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งจากยูดาห์มาเพื่อ อวากาห์กล่าวตักเตือนระบบการนมัสการลอกเลียนแบบของเขา

และดูเถิด มีคนของพระเจ้าออกมาจากยูดาห์มายังเบธเอลตามพระวจนะของพระยาห์เวห์ และเยโรโบอัมกำลังยืนอยู่ที่แท่นบูชาเพื่อเผาเครื่องหอม และเขาร้องกล่าวโทษแท่นบูชาตามพระวจนะของพระยาห์เวห์ว่า โอ แท่นบูชา แท่นบูชา พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนิวา ดูเถิด จะมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาแก่ราชวงศ์ดาวิด ชื่อโยสิยาห์ และบนเจ้านี่ เขาจะถวายบรรดาปุโรหิตแห่งปุชเนียสถานสูงผู้ซึ่งเผาเครื่องหอมบนเจ้า และกระดุกมนุษย์จะถูกเผาบนเจ้า และในวันเดียวกันนั้นเขาได้ให้หมายสำคัญไว้ว่า นี่เป็นหมายสำคัญซึ่งพระยาห์เวห์ได้ตรัสไว้ ดูเถิด แท่นบูชาจะถูกแยกออก และเก้าอี้ที่อยู่บนนั้นจะถูกเทออก 1 พงศกษัตริย์ 13:1-3

ผู้เผยพระวจนะจากยูดาห์ได้ประกาศคำพยากรณ์สามประการซึ่งชี้ถึงการประสูติในภายหน้าของกษัตริย์โยสิยาห์ พระองค์ทรงพยากรณ์ว่าโยสิยาห์จะประหารบรรดาปุโรหิตชั่วร้ายที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ ณ แท่นบูชาปลอม และว่าโยสิยาห์จะเผากระดุกมนุษย์บนแท่นบูชาตนเองด้วย ทั้งยังได้ให้หมายสำคัญแก่เยโรโบอัม โดยชี้ว่าแท่นบูชาของเยโรโบอัมจะแตกออก และเก้าอี้ถ่านจะเทกระจายออกมา สิ่งทั้งปวงเหล่านี้ได้สำเร็จตามพระวจนะของพระยาห์เวห์ แต่เมื่อเยโรโบอัมได้ยินคำประกาศของผู้เผยพระวจนะ เขาก็โกรธและพยายามจัดการกับผู้เผยพระวจนะ ทว่าพระเจ้าทรงควบคุมทุกสิ่งอยู่

และอยู่มา เมื่อกษัตริย์เยโรโบอัมทรงได้ยินถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า ผู้ได้ร้องกล่าวโทษแท่นบูชาที่เบธเอลนั้น พระองค์ก็ทรงยืนพระหัตถ์ออกจากแท่นบูชา ตรัสว่า "จงจับเขาไว้" และพระหัตถ์ที่ทรงยื่นออกไปต่อสู้เขานั้นก็เหี่ยวแห้งไป จนไม่อาจดึงกลับเข้ามาหาพระองค์ได้ แท่นบูชาก็แตกออกด้วย และซีเก้าอี้ก็เทกระจายออกจากแท่นบูชา ตามหมายสำคัญซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้ให้ไว้โดยพระวจนะของพระยาห์เวห์ 1 พงศกษัตริย์ 13:4, 5

หมายสำคัญนั้นก็สำเร็จลงในทันที และมือของเยโรโบอัมก็เป็นอัมพาตไป

และกษัตริย์ตรัสตอบชายแห่งพระเจ้าว่า บัดนี้ขอวิงวอนต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน และอธิษฐานเผื่อข้าพเจ้า เพื่อมือของข้าพเจ้าจะได้กลับคืนเป็นปกติดังเดิม แล้วชายแห่งพระเจ้าก็ทูลวิงวอนต่อพระยาห์เวห์ และมือของกษัตริย์ก็กลับคืนเป็นปกติดังเดิม และเป็นเช่นที่เคยเป็นมาก่อน แล้วกษัตริย์ตรัสแก่ชายแห่งพระเจ้าว่า จงมากับเราไปที่เรือน และรับการบำรุงกำลังเถิด แล้วเราจะให้บำเหน็จแก่ท่าน แต่ชายแห่งพระเจ้าทูลกษัตริย์ว่า แม้พระองค์จะประทานราชนิเวศน์ครึ่งหนึ่งแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะไม่เข้าไปกับพระองค์ ทั้งจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำในสถานที่นี้ เพราะพระดำรัสของพระยาห์เวห์ได้กำชับข้าพเจ้าไว้ตั้งนี้ว่า อย่ารับประทานอาหาร อย่าดื่มน้ำ และอย่ากลับไปตามทางเดิมที่เข้ามา ดังนั้นท่านจึงไปอีกทางหนึ่ง และมีได้กลับไปตามทางที่ท่านมายังเบธเอล 1 พงศกษัตริย์ 13:6-10

พระเยซูทรงยกตอนต้นของสิ่งหนึ่งขึ้นมาเป็นภาพประกอบของตอนปลายของสิ่งนั้นเสมอ และการเริ่มต้นของอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ของอิสราเอลโบราณตามตัวอักษร ก็สิ้นสุดลงในประวัติศาสตร์ ณ จุดที่ไม่เท่าทั้งสองถูกรวมเข้าเป็นไม่เท่าอันเดียว ซึ่งเป็นภาพแทนของประชาชาติอิสราเอลฝ่ายวิญญาณ ในยุคปัจจุบัน

ในประวัติศาสตร์ที่ไม่เท่าสองอันถูกรวมเข้าด้วยกันนั้น กระบวนการทดสอบสามขั้นตอนนี้ได้เริ่มต้นขึ้นในเวลาสุดท้ายในปี ค.ศ. 1798 ไม่เท่าทั้งสองอัน (อาณาจักรทั้งสอง) กำลังถูกรวบรวมไว้ล่วงหน้าก่อนการเทพะวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาในเสียงร้องยามเที่ยงคืน เมื่อเกิดความผิดหวังครั้งแรกในฤดูใบไม้ผลิของปี ค.ศ. 1844 พวกเขาโปรเตสแตนต์ได้สอบตกในกระบวนการทดสอบนั้น และกลายเป็นบุตรสาวของคาทอลิกนิยม ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการทำซ้ำการสถาปนาระบบการนมัสการเทียมเท็จขึ้นอีกครั้ง ดังที่เยโรโบอัมได้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าไว้แล้ว

การปฏิรูปศาสนาของโปรเตสแตนต์เป็นพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อทรงนำคริสตจักรในถิ่นทุรกันดารให้ออกมาจากความเชื่อมกมาย ธรรมเนียมประเพณี และจารีตของคริสตจักรโรมัน นับตั้งแต่สมัยของมาร์ติน ลูเทอร์ เป็นต้นมา ความจริงต่าง ๆ ได้ถูกทรงสำแดงมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยชี้ให้เห็นว่าโสเภณีแห่งเมืองไทระนั้นหาใช่อะไรอื่นไม่ นอกจากระบบการนมัสการแบบนอกศาสนาที่ถูกปกคลุมไว้ด้วยการอ้างตนเป็นคริสต์ศาสนาอย่างเท็จ พระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือการทรงนำประชากรของพระองค์ซึ่งตกเป็นเชลยให้ออกมาจากความมืด ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำมาแล้วเมื่อประชากรของพระองค์เป็นทาสอยู่ในอียิปต์ พระองค์ทรงช่วยกู้พวกเขาให้พ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์เพื่อประทานพระราชบัญญัติของพระองค์แก่พวกเขา การที่พวกเขาโปรเตสแตนต์ปฏิเสธที่จะดำเนินตามความสว่างที่เพิ่มพูนขึ้นแห่งความรู้อันถูกเปิดเผยในปี 1798 นั้น ได้ขัดขวางพวกเขาไม่ให้ตระหนักถึงพระราชบัญญัติและพระราชกิจแห่งสถานนมัสการบริสุทธิ์อันแท้จริงของพระคริสต์ในปี 1844

การที่พวกเขาปฏิเสธข่าวสารแห่งโม่งยามแห่งการพิพากษานั้น แสดงถึงการที่พวกเขากลายเป็นบุตรสาวของคริสตจักรโรมัน และต่อมาพวกเขาได้ตั้งระบบการนมัสการเทียมเท็จขึ้น ซึ่งพระคัมภีร์ระบุว่าเป็นผู้พยากรณ์เท็จ (โปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ) มิลเลอไรต์ผู้ซื่อสัตย์ซึ่งโดยความเชื่อได้เข้าสู่สถานบริสุทธิ์เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้รับความสว่างของหุตสวรรค์องค์ที่สาม และได้นำเสนอคำตักเตือนไปยังระบบการนมัสการเทียมเท็จที่อ้างตนว่าเป็นโปรเตสแตนต์ ขณะที่ยังยึดถือจารีตหลักของลัทธิอื่นนอกศาสนา ซึ่งก็คือการนมัสการดวงอาทิตย์ ผู้พยากรณ์จากยูดาห์เป็นแบบของแอ็ดเวนติสม์แบบมิลเลอไรต์ที่ตระหนักและนำเสนอข่าวสารของหุตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งมาถึงเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

เมื่อเผชิญกับคำขอของเยโรโบอัมที่ให้ผู้เผยพระวจนะไปยังบ้านของตนและรับการพักผ่อน ผู้เผยพระวจนะได้กล่าวถึงคำสั่งเฉพาะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่เขา พระบัญชานั้นได้ถูกประทานแก่มิลเลอไรต์แอ็ดเวนติสม์ด้วยเช่นกัน คำสั่งนั้นคืออยากกลับไปตามทางที่พวกเขาได้มา และมีเลอไรต์แอ็ดเวนติสม์ได้ออกมาจากนิกายโปรเตสแตนต์ พวกเขาได้แยกออกจากโปรเตสแตนต์ในการผิดหวังครั้งแรกในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1844 และเยเรมีย์ได้ยกตัวอย่างของคำสั่งที่เหมือนกันทุกประการซึ่งได้ถูกประทานแก่ผู้เผยพระวจนะแห่งยูดาห์นั้น

พระวจนะของพระองค์ทรงถูกพบแล้ว และข้าพระองค์ก็ได้กินพระวจนะนั้นเสีย;
และพระวจนะของพระองค์เป็นความชื่นบานและความยินดีแห่งใจของข้าพระองค์.

เพราะข้าพระองค์ได้รับการเรียกขานด้วยพระนามของพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าจอมโยธา
ข้าพระองค์มิได้นั่งอยู่ในชุมนุมของคนเยาะเย้ย และมีได้ชื่นชมยินดี;
ข้าพระองค์นั่งอยู่ลำพังเพราะพระหัตถ์ของพระองค์:
เพราะพระองค์ทรงเติมข้าพระองค์ให้เต็มด้วยความเดือดดาล
เหตุใดความเจ็บปวดของข้าพระองค์จึงยืนนานไม่สิ้นสุด และบาดแผลของข้าพระองค์จึงรักษาไม่หาย
ซึ่งไม่ยอมรับการเยียวยา? พระองค์จะทรงเป็นเสมือนผู้มูสาแก่ข้าพระองค์โดยสิ้นเชิง
และเป็นดั่งน้ำที่เหือดแห้งไปหรือ? เพราะฉะนั้นพระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้าหันกลับมา
เราจะนำเจ้ากลับคืนมาอีก และเจ้าจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา: และถ้าเจ้าแยกสิ่งล้ำค่าออกจากสิ่งต่ำช้า
เจ้าจะเป็นเสมือนปากของเรา: ให้พวกเขาหันกลับมาหาเจ้าเถิด; แต่เจ้าอย่าหันกลับไปหาพวกเขา
และเราจะกระทำให้เจ้าเป็นดั่งกำแพงทองสัมฤทธิ์ที่มีกำลังมั่นคงแก่ชนชาตินี้: และพวกเขาจะต่อสู้กับเจ้า
แต่จะไม่ชนะเจ้า: เพราะเราอยู่กับเจ้าเพื่อช่วยเจ้าให้รอดและเพื่อช่วยกู้เจ้า พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนั้น
และเราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของคนชั่ว และเราจะไถ่เจ้าจากมือของคนที่น่าสะพรึงกลัว เยเรมีย์
15:16-21

เมื่อคำพยากรณ์เรื่องเวลาของภัยพิบัติประการที่สองสำเร็จครบถ้วน ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840
ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ในวิวรณ์บทที่สิบได้เสด็จลงมา โดยมีหนังสือเล่มเล็กที่เปิดอยู่ในพระหัตถ์ของท่าน
และยอห์นได้รับคำบอกให้ไปเอาหนังสือนั้นมาและกินเสีย
เยเรมีย์เป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ได้กินหนังสือเล่มเล็กนั้น ณ ช่วงเวลานั้นในประวัติศาสตร์
และถ้อยคำเหล่านั้นก็หวานดูน่าฟัง เพราะเป็น “ความชื่นชมยินดีและความปิติยินดีแห่ง” “ใจ” ของท่าน
แต่เพราะ “พระหัตถ์” ของพระเจ้า เยเรมีย์จึง “เต็มไปด้วย” “ความเดือดดาล” ท่าน “บอบช้า” และอยู่ใน
“ความเจ็บปวดอย่างต่อเนื่อง” เพราะ “พระหัตถ์” ของพระเจ้า เยเรมีย์จึงกล่าวเป็นนัยว่าพระเจ้าได้ทรงเป็น
“เสมือนผู้มูสา” แก่เยเรมีย์ และเป็นดั่ง “น้ำที่เหือดแห้ง” องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงคลุม “พระหัตถ์”
ของพระองค์ไว้เหนือความผิดพลาดในตัวเลขบางประการของแผนภูมิปี 1843

เยเรมีย์เป็นภาพแทนของความผิดหวังครั้งแรกของพวกมิลเลอไรต์ เมื่อภาพนิมิตของฮาบากุกเห็นเข้าไป
สำหรับผู้ที่มิใช่เยเรมีย์เป็นตัวแทนนั้น ดูประหนึ่งว่าข่าวสารซึ่งถูกเปรียบเป็น “ฝน” ได้ล้นไหลเสียแล้ว
แต่ฮาบากุกได้กล่าวไว้ว่า “เพราะนิมิตนั้นยังรอถึงเวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมาและไม่มูสา
แม้มันจะเนินเข้าไป ก็จงคอยมันเถิด เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่เนินช้า”
เยเรมีย์ได้คิดว่าพระเจ้าทรงมูสา และว่าข่าวสาร (ฝน) ได้ล้นไหลแล้ว แต่แท้จริงแล้วมันเพียงเนินเข้าไปเท่านั้น

แล้วพระเจ้าทรงมีพระดำรัสสั่งแก่เยเรมีย์ว่า “ถ้าเจ้ากลับมา เราจะนำเจ้ากลับคืนมาอีก
และเจ้าจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา และถ้าเจ้าแยกสิ่งล้ำค่าออกจากสิ่งเลวทราม เจ้ายอมเป็นดั่งปากของเรา
ให้เขาทั้งหลายกลับมาหาเจ้า แต่เจ้าอย่ากลับไปหาเขา” ภายหลังความผิดหวังนั้น
เยเรมีย์เป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้า ผู้ซึ่งจำต้องกลับคืนสู่การปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า
และสละทิ้งความห่อถ้อยที่เกิดขึ้นเมื่อดูประหนึ่งว่าข่าวสารนั้นล้นไหล
หากเยเรมีย์จะปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ทรงกำหนดไว้ พระเจ้าก็จะทรงอนุญาตให้เขาเป็นโสมภพของพระองค์!

สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าสำหรับการศึกษาของเราในเวลานี้คือสิ่งที่พระเจ้าตรัสแก่เยเรมีย์เกี่ยวกับ
“ที่ชุมนุมของคนเยาะเย้ย” ผู้ซึ่งกำลัง “ชื่นชมยินดี” ต่อความผิดหวังของท่าน
พระองค์ตรัสแก่เยเรมีย์ว่าบรรดาคนเยาะเย้ยนั้นอาจกลับมาหาเยเรมีย์ได้
แต่ท่านจะต้องไม่กลับไปหาพวกเขาเลย เยเรมีย์เป็นตัวแทนของผู้ที่ยืนหยัดต่อต้านพวกโปรเตสแตนต์ซึ่งพึงเลือ
กจะกลับไปสู่คอกของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก และกลายเป็นบุตรสาวของบาบิโลน
เป็นผู้พยากรณ์เท็จของพระบาอัลและอัชบาโรท เยเรมีย์เป็นตัวแทนของผู้พยากรณ์ชาวยูดาห์ผู้ซึ่ง ณ
จุดเดียวกันในแนวคำพยากรณ์

ได้ตำหนิระบบการนมัสการอันเท็จของเยโรโบอัมในตอนต้นของอาณาจักรฟายเหนือ อันเป็นการทำให้เห็นเป็นแบบอย่างถึงการนำเข้ามาของระบบการนมัสการอันเท็จซึ่งเป็นภาพลักษณ์ของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในตอนปลายของประวัติศาสตร์แห่งอาณาจักรฟายเหนือ ผู้พยากรณ์ได้บอกแก่เยโรโบอัมเมื่อเยโรโบอัมเสนอจะทำพันธมิตร ว่าท่านจะต้องไม่กิน ไม่ดื่ม หรือกลับไปตามทางที่ท่านมา.

แล้วกษัตริย์ตรัสแก่คนของพระเจ้าว่า “จงมากลับไปกับเรา และรับการพินกำลังเถิด แล้วเราจะให้บำเหน็จแก่ท่าน” และคนของพระเจ้าทูลกษัตริย์ว่า “แม้พระองค์จะประทานราชวังครึ่งหนึ่งแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็จะไม่เข้าไปกับพระองค์ และจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำในสถานที่นี้ เพราะว่าพระวจนะของพระยาห์เวห์ได้ทรงบัญชาข้าพระองค์ไว้ตั้งนี้ว่า ‘อย่ารับประทานอาหาร อย่าดื่มน้ำ และอย่ากลับไปตามทางเดียวกับที่เจ้ามา’” 1 พงศกษัตริย์ 13:7-9

ถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะแห่งยูเดียสอดคล้องกับกิจการของผู้เผยพระวจนะเท็จของพระบาอัลและพระอชทาโรทในเรื่องราวของเอลียาห์ แนนอนว่า ประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ก็เป็นประวัติศาสตร์ของเอลียาห์ด้วย เพราะมิลเลอร์คือเอลียาห์ ในเรื่องราวของเอลียาห์

ผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลและพระอชทาโรทได้แสดงระบําแห่งการล่อลวง ซึ่งถูกเปิดโปงว่าเป็นความโง่เขลาเมื่อไฟได้ลงมาจากพระเจ้าและเผาผลาญเครื่องบูชาของเอลียาห์ จึงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการเทพะวิญญานบริสุทธิในเสียงร้องเหิงคินแห่งประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ การเผชิญหน้าในประวัติศาสตร์นั้นเป็นภาพแทนของการเผชิญหน้าของเอลียาห์องค์ที่สอง ซึ่งคือยอห์นผู้ให้บัพติศมา ในระหว่างระบําแห่งการล่อลวงที่ธิดาของเฮโรเดียม (ซาโลม) แสดงออก เฮโรเดียมเป็นแบบอย่างที่ยะเซเบลใช้เป็นภาพแทน และยะเซเบลเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรคาทอลิก

ในปี ค.ศ. 1844 คริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายได้กลายเป็นซาโลม ธิดาของเฮโรเดียม (ยะเซเบล) ในการร่ายรำแห่งการล่อลวงนั้น เฮโรดได้ทรงสัญญาว่าจะมอบอาณาจักรของตนครึ่งหนึ่ง และพระองค์ก็ทรงกระทำเช่นนั้นในวันประสูติของพระองค์ จึงเป็นแบบอย่างถึงวาระสุดท้ายเมื่อกษัตริย์ทั้งสิบ ซึ่งมีอาหับเป็นแบบอย่าง (กษัตริย์แห่งสิบอาณาจักรฟายเหนือ) เห็นพ้องกันที่จะมอบอาณาจักรของตนแก่สันตะปาปา (ยะเซเบล) การมอบ “อาณาจักรของท่านครึ่งหนึ่ง” เป็นสัญลักษณ์ของสัมพันธ์ และผู้เผยพระวจนะจากยูเดียได้แจ้งแก่เยโรโบอัมอย่างชัดเจนว่า เขาจะไม่มีวันเข้าร่วมพันธมิตรกับกษัตริย์ผู้ละทิ้งความเชื่อ หรือให้การสนับสนุนระบบการนมัสการปลอมแปลงของกษัตริย์นั้น

นั่นคือสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงตรัสแก่เยเรมีย์ด้วยเช่นกัน เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ที่ชุมนุมของคนเยาะเย้ย” (นิกายโปรเตสแตนต์ที่ทรยศต่อความเชื่อ) อาจกลับมาหาเยเรมีย์ได้ แต่เยเรมีย์จะต้องไม่กลับไปหาพวกเขาเลย หรือกลับไปตามทางที่ท่านมา แต่ผู้เผยพระวจนะแห่งยูดาห์ผู้นั้นได้กระทำเช่นนั้นจริง ๆ เพราะเขาถูกผู้เผยพระวจนะเท็จและมุสสลอกลงเสียก่อนที่เขาจะกลับไปยังยูเดีย—ก่อนที่เขาจะทำงานซึ่งได้รับมอบหมายให้เสร็จสิ้น

มีผู้พยากรณ์ชราคนหนึ่งอาศัยอยู่ในเบธเอล และบุตรชายของเขามาเล่าให้เขาฟังถึงบรรดากิจการทั้งสิ้นที่คนของพระเจ้าได้กระทำในวันนั้นที่เบธเอล ทั้งถ้อยคำที่เขาได้กล่าวแก่กษัตริย์นั้น บุตรทั้งหลายก็ได้เล่าให้บิดาฟังด้วย และบิดาของเขากล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า เขาไปทางไหน เพราะบุตรทั้งหลายของเขาได้เห็นว่าเป็นคนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ไปทางไหน แล้วท่านจึงกล่าวแก่บุตรทั้งหลายว่า จงผูกอานลาให้เรา บุตรทั้งหลายก็ผูกอานลาให้ท่าน และท่านก็ขี่ลาไป และออกตามคนของพระเจ้าไป พบเขานั่งอยู่ใต้ต้นโอ๊กต้นหนึ่ง จึงกล่าวแก่เขาว่า ท่านเป็นคนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์หรือ เขาตอบว่า ใช่แล้ว แล้วท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า เชิญกลับบ้านไปกับเราและรับประทานอาหารเถิด และเขากล่าวว่า

ข้าพเจ้าจะกลับไปกับท่านหรือเข้าไปกับท่านไม่ได้ และจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำกับท่านในที่นี้ด้วย เพราะมีพระวณะของพระยาห์เวห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า เจ้าอย่ารับประทานอาหารหรือดื่มน้ำที่นั่น และอย่ากลับไปตามทางที่เจ้ามา ท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า ข้าพเจ้าก็เป็นผู้พยากรณ์เช่นเดียวกับท่าน และทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าโดยพระวณะของพระยาห์เวห์ว่า จงพาเขากลับไปกับท่านยังเรือนของท่าน เพื่อเขาจะได้รับประทานอาหารและดื่มน้ำ แต่ท่านได้มูสาแก่เขา ดังนั้นเขาจึงกลับไปกับท่าน และได้รับประทานอาหารในเรือนของท่านและดื่มน้ำ และต่อมาเมื่อทั้งสองนั่งอยู่ที่โต๊ะนั้น พระวณะของพระยาห์เวห์ก็มาถึงผู้พยากรณ์ที่พาเขากลับมา และท่านร้องประกาศแก่คนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ว่า พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้าขัดขืนพระโอษฐ์ของพระยาห์เวห์ และมีได้รักษาพระบัญญัติที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าทรงบัญชาเจ้าไว้ แต่ได้กลับมา และได้รับประทานอาหารและดื่มน้ำในสถานที่ซึ่งพระองค์ได้ตรัสแก่เจ้าว่า อย่ารับประทานอาหาร และอย่าดื่มน้ำ ศพของเจ้าจะไม่ได้เข้าไปสู่สุสานของบรรพบุรุษของเจ้า

และต่อมา ภายหลังที่เขาได้รับประทานอาหารและดื่มน้ำแล้ว ท่านก็ผูกอานลาให้แก่เขา คือให้แก่ผู้พยากรณ์ซึ่งท่านได้พากลับมา แล้วเมื่อเขาออกเดินทางไป สิ่งใดก็พบเขาระหว่างทางและฆ่าเขาเสีย ศพของเขาถูกทิ้งอยู่ที่ทางนั้น และลาอื่นอยู่ข้างศพนั้น สิ่งใดก็ยืนอยู่ข้างศพนั้นด้วย และดูเถิด มีคนเดินผ่านไปมา เห็นศพถูกทิ้งอยู่ที่ทาง และเห็นสิ่งใดยืนอยู่ข้างศพนั้น เขาทั้งหลายจึงเข้าไปเล่าเรื่องนั้นในเมืองที่ผู้พยากรณ์ซาราคัสยอยู่ เมื่อผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งพาเขากลับมาจากทางไดยินเข้า ท่านจึงกล่าวว่า “เป็นบุรุษของพระเจ้าแน่ ผู้ซึ่งได้ไม่เชื่อฟังพระวณะของพระยาห์เวห์ เพราะฉะนั้นพระยาห์เวห์จึงได้ทรงมอบเขาไว้แก่สิ่งใด ซึ่งได้ขย้ำและฆ่าเขาเสีย ตามพระวณะของพระยาห์เวห์ซึ่งพระองค์ได้ตรัสแก่เขา” แล้วท่านจึงกล่าวแก่บุตรชายของท่านว่า “จงผูกอานลาให้เราเถิด” และเขาทั้งหลายก็ผูกอานลาให้ท่าน ท่านจึงไปและพบศพของเขาถูกทิ้งอยู่ที่ทางนั้น และลาทั้งสิ่งใดก็ยืนอยู่ข้างศพ สิ่งใดมิได้กินศพนั้น หรือขย้าลาเลย แล้วผู้พยากรณ์ก็ยกศพของบุรุษของพระเจ้าขึ้นวางบนลาและนำกลับมา และผู้พยากรณ์ซารากัสยก็เข้ามาในเมืองเพื่อไว้ทุกข์และฝังเขาไว้ ท่านได้วางศพของเขาไว้ในอุโมงค์ฝังศพของท่านเอง และเขาทั้งหลายก็คร่ำครวญถึงเขาว่า “โอ อนิจจา พี่น้องของข้าพเจ้าเอ๋ย!” และต่อมา ภายหลังที่ท่านได้ฝังเขาแล้ว ท่านก็กล่าวแก่บุตรชายของท่านว่า “เมื่อเราตายแล้ว จงฝังเราไว้ในอุโมงค์ฝังศพซึ่งบุรุษของพระเจ้าถูกฝังอยู่นั้น จงวางกระดูกของเราไว้ข้างกระดูกของเขา เพราะถ้อยคำซึ่งเขาได้ร้องประกาศโดยพระวณะของพระยาห์เวห์ ต่อสู้แทนบูชาที่เบธเอล และต่อสู้อัรบราธานที่สูงทั้งสี่ซึ่งอยู่ในหัวเมืองแห่งสะมาเรียนนั้น จะต้องสำเร็จเป็นแน่” 1 พงศกษัตริย์ 13:11-32

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“เมื่อฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งที่เป็นความจริงแล้ว ความจริงนั้นจะต้องตั้งมั่นอยู่เป็นความจริงตลอดไป จะต้องไม่เปิดรับข้อสันนิษฐานภายหลังใด ๆ ที่ขัดกับความสว่างซึ่งพระเจ้าได้ประทานไว้ มนุษย์จะลุกขึ้นมาพร้อมกับการตีความพระคัมภีร์ซึ่งสำหรับพวกเขาเป็นความจริง แต่ซึ่งมิใช่ความจริง ความจริงสำหรับเวลานี้ พระเจ้าได้ประทานแก่เราไว้เป็นรากฐานแห่งความเชื่อของเรา พระองค์เองได้ทรงสอนเราแล้วว่าอะไรคือความจริง คนหนึ่งจะลุกขึ้นมา และอีกคนหนึ่งจะลุกขึ้นมาอีก พร้อมด้วย ความสว่างใหม่ ซึ่งขัดแย้งกับความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานภายใต้การสำแดงแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ ยังมีอยู่ไม่ก็คนที่มิชีวิตอยู่ซึ่งได้ผ่านประสบการณ์ที่ได้รับในการสถาปนาความจริงนี้ พระเจ้าได้ทรงโปรดไว้ชีวิตพวกเขาโดยพระกรุณา

เพื่อให้กล่าวซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิตของพวกเขา ถึงประสบการณ์ที่พวกเขาได้ผ่านมา เช่นเดียวกับบอห์นอัศวินผู้ตบตีซึ่งกระทำเช่นนั้นจนถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิตของท่าน และผู้ถือธงมาตรฐานซึ่งล้มลงในความตายแล้วนั้น จะต้องกล่าวต่อไปผ่านการจัดพิมพ์งานเขียนของพวกเขาขึ้นใหม่ ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งว่า เสียงของพวกเขาจะต้องได้ยินเช่นนี้ พวกเขาจะต้องเป็นพยานถึงสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นความจริงสำหรับเวลานี้”

“เรามีใจจะรับถ้อยคำของบรรดาผู้ที่มาพร้อมกับข่าวสารซึ่งขัดแย้งกับหลักสำคัญเฉพาะแห่งความเชื่อของเรา พวกเขารวบรวมพระคัมภีร์เป็นอันมาก และสุ่มกองขึ้นเป็นหลักฐานรายรอบทฤษฎีที่ตนยืนยัน เรื่องเช่นนี้ได้เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดห้าสิบปีที่ผ่านมา และแม้ว่าพระคัมภีร์ทรงเป็นพระวจนะของพระเจ้าและสมควรได้รับการเคารพ แต่การนำพระคัมภีร์นั้นมาประยุกต์ใช้ หากการประยุกต์ใช้นั้นทำให้เสาหลักต้นหนึ่งต้นใดเคลื่อนออกจากรากฐานซึ่งพระเจ้าได้ทรงค้ำชูไว้ตลอดห้าสิบปีนี้ ก็เป็นความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง ผู้ที่นำพระคัมภีร์ไปใช้เช่นนั้นย่อมไม่รู้จักร่างการสำแดงอันนำอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งได้ประทานฤทธิ์เดชและพลังแก่ข่าวสารในอดีตที่ได้มาถึงประชากรของพระเจ้า”

“หลักฐานของเฮลเดอร์ G ไม่น่าเชื่อถือ หากยอมรับหลักฐานเหล่านั้น ก็จะทำลายความเชื่อของประชากรของพระเจ้าในความจริงซึ่งได้ทำให้เราเป็นอย่างที่เราเป็น”

“เราจำเป็นต้องมีจุดยืนแน่วแน่ในเรื่องนี้ เพราะประเด็นต่าง ๆ ที่เขากำลังพยายามพิสูจน์ด้วยพระคัมภีร์นั้นไม่ถูกต้อง ประเด็นเหล่านั้นไม่ได้พิสูจน์ว่าประสบการณ์ในอดีตของประชากรของพระเจ้าเป็นความผิดพลาด เรามีความจริง; เราได้รับการทรงนำโดยทูตสวรรค์ของพระเจ้า การนำเสนอเรื่องสถานการณ์นั้นได้ถูกประทานภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นถ้อยคำอันเหมาะสมแล้วที่ทุกคนจะนั่งเงียบเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ แห่งความเชื่อของเรา ซึ่งตนเองไม่มีส่วนใดในการดำเนินการนั้น พระเจ้าไม่เคยขัดแย้งกับพระองค์เอง หลักฐานจากพระคัมภีร์ถูกนำไปใช้อย่างผิด ๆ หากถูกบังคับให้เป็นพยานยืนยันสิ่งที่ไม่เป็นความจริง คนหนึ่งแล้วอีกคนหนึ่งจะถูกขึ้นมาและนำสิ่งที่อ้างว่าเป็นความสว่างยิ่งใหญ่มา พร้อมทั้งยืนยันข้อกล่าวอ้างของตน แต่เรายืนหยัดอยู่กับหลักเขตหมายเดิม [มีการอ้าง 1 John 1:1-10]”

“ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้กล่าวว่า เราอาจใช้ถ้อยคำเหล่านี้ตามที่เหมาะสมกับกาลเวลานี้ เพราะถึงเวลาแล้วที่บาปจะต้องถูกเรียกตามชื่อที่ถูกต้องของมัน เราถูกขัดขวางในการทำงานของเราโดยมนุษย์ที่ยังไม่ได้กลับใจใหม่ ผู้แสวงหาเกียรติยศของตนเอง พวกเขาปรารถนาจะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเป็นผู้ริเริ่มทฤษฎีใหม่ ๆ ซึ่งพวกเขานำเสนอโดยอ้างว่าเป็นความจริง แต่หากทฤษฎีเหล่านี้ได้รับการยอมรับ ก็จะนำไปสู่การปฏิเสธความจริงซึ่งตลอดห้าสิบปีที่ผ่านมา พระเจ้าได้ทรงประทานแก่ประชากรของพระองค์ โดยทรงยืนยันความจริงนั้นด้วยการสำแดงแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์” Selected Messages, book 1, 161.